RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0035 van 6 juli 2010 in de zaak 2010/0286/SA/2/0270

2.
bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Christian DE NEVE
kantoor houdende te 9910 Knesselare, Urselseweg 63 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

1.

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Katia BOUVE kantoor houdende te 8420 De Haan, Mezenlaan 9 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 18 maart 2010 strekt tot de vernietiging en de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 4 maart 2010 waarbij het beroep, ingesteld namens tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare van 9 december 2010, onontvankelijk werd verklaard. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare had bij besluit van 9 december 2010 aan een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanpassen en uitbreiden van een steenkappersatelier op een perceel gelegen aan de te Knesselare, kadastraal bekend

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 juni 2009, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christian DE NEVE die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Katia BOUVE die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

vraagt met een op 31 mei 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 9 juni 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Met een op 8 september 2009 afgeleverd ontvangstbewijs werd door de tussenkomende partij een aanvraag ingediend voor een stedenbouwkundige vergunning betreffende het aanpassen en uitbreiden van zijn steenkappersatelier. Het betreft terzake de regularisatie van reeds gedeeltelijk uitgevoerde werken waarvoor op 6 mei 2009 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend. De uitvoering van deze weken werd echter bij middel van een stakingsbevel stilgelegd omdat de werken niet werden uitgevoerd conform de vergunning. De zijgevel werd namelijk opgetrokken tot een hoogte van 6,8 meter terwijl slechts een hoogte van 6 meter vergund was. De regularisatie betreft o.a. de verhoging van deze zijgevel.

De aanvraag werd conform de regelgeving onderworpen aan een openbaar onderzoek. Er werd één bezwaar ingediend doch dit werd qua stedenbouwkundige elementen niet relevant bevonden.

Het college van burgemeester en schepenen verstrekte op 4 november 2009 gunstig advies.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar adviseerde op 25 november 2009 met een gunstig advies, zich daarbij volledig aansluitend bij de planologische en ruimtelijke motivering die werd geformuleerd door het college van burgemeester en schepenen.

Het college van burgemeester en schepenen besliste op 9 december 2009 tot afgifte van de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde dat:

- de werken worden uitgevoerd volgens plan;
- zaken of constructies aangeduid op plan die geen voorwerp uitmaken van de gemotiveerde nota/aanvraag geen vergund karakter hebben;
- de voorwaarden vermeld in het advies van Wegen en Verkeer District Eeklo van 28/9/2009, met refertenummer 413/B/BAV/2009/4878 strikt dienen gevolgd te worden;
- er een milieuvergunning dient aangevraagd te worden voor de uitbreiding van de inrichting gelet op de koppeling milieuvergunning/stedenbouwkundige vergunning;
- de afwerking van de scheidingsmuur op een esthetische manier dient te gebeuren in degelijke materialen en aansluitend op de bestaande bebouwing.

De verzoekende partijen tekenden tegen dit besluit administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij verklaarde bij besluit van 4 maart 2010 het beroep onontvankelijk op grond van volgende motivering:

"...

Overwegende dat volgens artikel 4.7.21 §5 van de bovenvermelde codex het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid dient vergezeld te zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd;

dat het beroepschrift geen dergelijk bewijs bevatte;

dat de bij het beroepschrift gevoegde stukken betreffende een postverrichting niet als geldig betalingsbewijs kunnen aanzien worden gelet op het ontbreken van een rekeningnummer en van een aanduiding van de bank dat de betaling uitgevoerd is;

dat op datum van 12 januari 2010 een rekeninguittreksel werd nagestuurd waaruit blijkt dat een dossiervergoeding gestort werd met valutadatum 8 januari 2010, twee dagen na het instellen van het beroep;

dat om bovenvernoemde redenen het beroepschrift onontvankelijk is;

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Ontvankelijkheid ratione temporis

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend per aangetekend schrijven van 9 maart 2010.

Het door de verzoekende partijen ingesteld beroep, bij aangetekend schrijven van 18 maart 2010, is derhalve tijdig.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter zitting van 29 juni 2010 bevestigt de raadsman van de tussenkomende partij, en dit wordt niet tegengesproken door de raadsman van de verzoekende partijen, dat de ruwbouwwerken, waaronder de kwestieuze zijgevel, reeds volledig zijn uitgevoerd. Enkel de poort, de ramen en een deur dienen nog geplaatst te worden.

Uit de omschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen doen gelden, blijkt de verhoging van de zijgevel precies een van de cruciale elementen van de werken te zijn die de nadelen genereren die de verzoekende partijen met de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wensen te voorkomen.

Aangezien de verhoging van de zijgevel intussen kennelijk volledig werd gerealiseerd, hebben de verzoekende partijen ter zitting van 29 juni 2010 verklaard, gelet op de stand van de uitgevoerde werken, niet aan te dringen op de verdere behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op voorwaarde dat de tussenkomende partij wacht met de interne comfortafwerking tot wanneer de Raad uitspraak zal doen omtrent de vordering tot nietigverklaring. Onder deze voorwaarden hebben de verzoekende partijen zich akkoord verklaard dat de tussenkomende partij de poort, het raam en de deur nog plaatst en dat het gebouw in gebruik genomen wordt.

De tussenkomende partij verklaart deze voorwaarden te aanvaarden.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partij zich niet houdt aan haar belofte en alsnog tot meerdere uitvoering van de bestreden beslissing zou overgaan dan datgene wat hierboven werd toegestaan, kan de Raad door de verzoekende partijen op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 juli 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW Hilde LIEVENS